

Gdy się Chrystus rodzi

sł. trad.
mel. starofrancuska

1. Gdy się Chrys - tus ro - dzi i na świat przy - cho - dzi,
ciem - na noc w jas - noś - ciach pro - mie - ni - stych bro - dzi.
A - nio - ło - wie się ra - du - ją, pod nie - bio - sy wyś - pie - wu - ją:
Ref. Glo - ri - a, Glo - ri - a, Glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
Aby do Betlejem czym prędzej pobiegli,
Bo się narodził Zbawiciel, wszego świata Odkupiciel.
3. O, niebieskie Duchy i Posłowie nieba,
Powiedcież wyraźniej, co nam czynić trzeba,
Bo my nic nie pojmujemy, ledwo od strachu żyjemy.
4. Idźcież do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone,
W pieluszki powite, w żłobie położone.
Oddajcie Mu pokłon boski, On osłodzi wasze troski.
5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli,
Zaraz do Betlejem spieszno pobieżeli
I zupełnie tak zastali, jak im anieli zeznali.
6. A stanąwszy na miejszu pełni zdumienia
Iż się Bóg tak zniżył do swego storzenia
Padli przed Nim na kolana i uczcili swego Pana
7. Wreszcie kiedy pokłon Panu już oddali
Z wielką wesołością do swych trzód wracali
Że się stali być godnymi Boga widzieć na tej ziemi